

I lovens kapitel 1 (§1) er angivet *lovens område*:

„§ 1. Denne lov omfatter selvstændig erhvervsvirksomhed ved:

- 1) Servering af spise- og drikkevarer.
- 2) Modtagelse af overnattende gæster med mulighed for servering.
- 3) Udlejning af lokaler til selskaber, der selv sørger for serveringen.

Stk. 2. For andelsforeninger og andre foreninger gælder loven i det omfang, deres virksomhed udadtil fremtræder som erhvervsvirksomhed, eller der serveres stærke drikke for medlemmerne mod betaling.

Stk. 3. Offentlige institutioners virksomhed omfattes ikke af lovens kap. 2 og kap. 3.”

Lovens kapitel 2 (§§ 2-10) indeholder almindelige bestemmelser. I henhold til § 2 skal enhver, der driver erhverv som nævnt i § 1, have *næringsbrev*, og dette giver ret til udøvelse af restaurations- og hotelvirksomhed i hele landet. Til servering af stærke drikke kræves dog tillige for hver virksomhed *alkoholbevilling* i vedkommende kommune. Næringsbrev har den pågældende et retskrav på at få, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, jfr. nedenfor, hvorimod alkoholbevilling ikke vil kunne fremtvinges. Bevilling gives i hvert enkelt tilfælde efter kommunens skøn, men en kommune vil dog ikke generelt kunne undlade at give bevillinger for stærke drikke for derved at hindre, at der overhovedet serveres stærke drikke i kommunen.

Marketenderier og pensionater kan fortsat drives uden næringsbrev. Der skal dog fortsat tilladelse fra politiet til marketenderivirksomhed med stærke drikke, medens pensionatsvirksomhed som hidtil i almindelighed vil kunne drives uden tilladelse.

Reglerne om, hvem der har *ret til* at få *næringsbrev*, er givet i lovens § 3:

„§ 3. Personer har ret til næringsbrev, når de

- 1) har dansk indfødsret,
- 2) har bopæl her i riget og